

se, at det ærede Medlems Interesse for Skolen og dens Arbejde er fuldstændig usvækket gennem de ikke faa Aar, der ere gaaede siden den Gang.

Hvad Skoletilsynet i København angaar, da er jeg enig med det ærede Medlem; Skoletilsynet er ikke saa udmærket godt, især hvis Skoletilsynet skulde repræsenteres af Skoledirektionen; men det nærmeste Tilsyn føres dog ogsaa af andre, af Viceskolelederen og af Inspektører og Viceinspektører o. s. v. Men jeg tror godt, at Skoletilsynet herinde ogsaa trænger til at ændres. At faa Spørgsmaalet ind under den Kommission, der er nedsat nu for at behandle Skoletilsynsspørgsmaalet Landet over, tror jeg ikke vilde være heldigt, thi der vilde det københavnske Spørgsmaal alligevel blive en Biting ved Siden af det andet og ikke blive saa grundigt behandlet, som det fortjener, og som det sikkert trænger til. Jeg tror, at det, som det ærede Medlem nævnede om en mindre Kommission, der kun havde dette bestemte Spørgsmaal at drøfte, vilde være langt heldigere.

Det sidste Punkt, det ærede Medlem omtalte, var Sorø Akademi. Jeg har for nogle Dage siden gransket Instruksen for Økonomen dernede, den Akkord, han har, o. s. v. Jeg er vedblivende af samme Mening, som jeg var, da jeg forhandlede Sagen med Finansudvalget, at det er en noget gammeldags Ordning, som jeg tror godt kunde trænge til at ændres noget mere i moderne Retning, naar Tiden kunde passe dertil, f. Eks. naar Akkorden er forbi eller opsagt — den kan jo opsiges med en vis Frist, jeg ved ikke hvor lang. At Eleverne dernede leve godt, faar man jo et levende Indtryk af, naar de skulle have alt det at spise, som vi hørte før, og at de ikke ere Vegetarianere, er sikkert nok. Jeg har ogsaa paa anden Maade lagt Mærke til, at de opføres ikke paa meget spartansk Vis. For at nævne et lille Eksempel saa maa det Franskbrød, de skulle spise, være bagt den samme Dag.

I øvrigt har jeg ikke andet at bemærke, end at jeg maa takke for god Behandling af Kultusministeriets Budget.

Enevold Sørensen: Jeg ønsker at sige et Par Ord angaaende det Emne, den højtærede Minister netop nu var inde paa, og som først blev fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) under megen Munterhed her i Tinget, nemlig om Korndeputatet m. v. ved Sorø lærde Skole. Denne Be-

talingsmaade og hele Ordningen blev af det ærede Medlem betegnet som meget gammeldags og meget slet, noget, vi hurtigst muligt skulde bort fra. Den højtærede Minister var inde paa det samme. Nu er det ikke altid givet, at det, fordi en Ting er gammeldags, absolut gælder om hurtigst muligt at komme bort fra den. I Virkeligheden er den foreliggende Ordning ganske interessant. Ser man den og dens Historie nærmere efter, tror jeg, man vil finde, at den ingenlunde er en saadan gammel og daarlig Overlevering, som man i en Fart skal forlade. Den synes tværtimod at afgive et Bevis for Hensigtsmæssigheden af i slige Forhold at benytte det, her er benyttet, Værdimaalere. Denne Ordning synes netop at pege paa en Vej, som det maaske slet ikke havde været saa galt at befare videre og komme længere ind paa, nemlig de forskellige Vederlags og Lønningers Fastsættelse ikke ved en bestemt fikseret, kontant Sum, men svingende efter visse Vareprisens Stigen og Synken.

Jeg vil tillade mig for et Øjeblik at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa dette Forhold og henvise til Rigsdagstidenden for 1860, altsaa lige 50 Aar tilbage. Man finder her i Anmærkningerne til Finansloven ganske ligesom i Anmærkningerne til det foreliggende Finanslovforslag og ganske, som vi hørte af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, følgende Vederlag opført til Spiseværtten paa Sorø Akademi: Værdien af 130 Tdr. Rug, 140 Tdr. Byg og 1,200 Lpd. Hø. Endvidere Værdien af 17 Lpd. Kød, 60 Pund Smør pr. bespist Person samt Værdien af 90 Gæs og 180 Par Ænder. Og endelig en Pengebetaling af 50 Rigsdaler pr. Person. Lad mig nævne som en lille Sammenligning mellem Udgifterne nu og da, at den Gang begyndte Adjunkterne dernede som ved samtlige Landets øvrige Latinskoler med en aarlig Løn af 500 Rigsdaler, mens de nu begynde med 2,400 Kr., og for Overlærerne var Begyndelseslønnen 1,000 Rigsdaler, mens den nu som bekendt er 3,600 Kr. Jeg nævner dette for at erindre om, hvorledes ellers alle Udgifter se ud, naar man sammenligner de nuværende med Udgifterne i 1860. Denne Betaling til Spiseværtten dernede fortsættes Aar efter Aar, indtil den nævnte Pengebetaling, de 50 Rdlr., paa Finansloven 1871—72 under Henviisning til den almindelige Prisstigning bliver forhøjet til 57 Rdlr. for hver Elev og 54 Rdlr. for Lærere og Elever i ældste Klasse, altsaa